

קינה # 9 - מי יתן ראשי נים [כ"ה]

<http://lib.cet.ac.il/pages/item.asp?item=20265>

מסעי הצלב: האירועים ומבצעייהם/מחבר: קנת סטאו...שלמה כ"ר שמשון מספר כי: "ההגמון [ממיינץ] קיכץ את שריו ועבדיו, שרים גדולים חורי הארץ, כדי לעזרנו, כי כתחילה היה רצונו להצילנו ככל כוחו". ואולם, החיילים הנוצרים שלו סירבו להרוב פורעים נוצרים על-מנת להציל יהודים. "גם ההגמון עצמו ברח מן התועבה שלו [הכנסייה שלו], כי אמרו להרוג גם אותו בעבור כי דיבר טוב על ישראל". היהודים בחרו למסור את נפשם על קידוש השם, וההגמון הדדעזע מן המעשה, כמו ההגמון ממיינץ לפניו: "וכאש שמע ההגמון ששחט [הרב] את בנו, חרה לו עד מאד ואמר, 'מעתה ודאי איני הפץ לעזור לכם עוד'".

https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%92%D7%96%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%AA_%D7%AA%22%D7%97-%D7%AA%22%D7%98

בזירות ת"ח-ת"ט... כ-18 ביוני החל קריבונוס במצור על טולצ'ין, והכניע את חומתה כ-24 בנ. למחרת נפלה המצודה. אז הייתה רביעה של כמה ימים וכ-26 ביוני נערך טבח. הנוכח ואחרים בני הזמן טענו כי המפקד המקומי, הדוכס יאנוש צ'סוורסינסקי, כבד ביהודים ונתנם בידי הפורעים תוך שהוא מנסה לשווא להציל את חייו.

https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%9E%D7%90%D7%95%D7%A8%D7%A2%D7%95%D7%AA_%D7%AA%D7%A8%D7%A4%22%D7%98

מאורעות תרפ"ט... הפורעות התפשטו למחרת (שבת 24 באוגוסט) לחברון שם נערך טבח שבמהלכו נרצחו באכזריות אימה (ילדים נשחטו לעיני הוריהם, הורים לעיני ילדיהם, כריתת איברים, וצונס). 67 יהודים ובתיהם נבדו. הטבח האכזרי התרחש לנגד עיניהם של שני פרשי משטרה בריסים שלא עשו דבר עד שהרוצחים החלו להתקרר אליהם, והם עצמם הרגישו מאויימים, רק אז אחד מהם ירה לאוויר וכל הרוצחים ברחו וכך הטבח הסתיים.

https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%99%D7%A6%D7%97%D7%A7_%D7%90%D7%99%D7%96%D7%99%D7%A7_%D7%94%D7%9C%D7%95%D7%99_%D7%94%D7%A8%D7%A6%D7%95%D7%92

השוואה: בתקופת מלחמת העולם השנייה והשוואה פעל הרב הרצוג להצלת יהודים. כ-1941 יצא למסע הצלה לארצות הברית דרך אנגליה, ובחזרה דרך דרום אפריקה ומצרים. לאחר מאמצים הצליח להיפגש עם נשיא ארצות הברית, פרנקלין דלאנו רוזוולט, ותבע ממנו להציל יהודים ולהפציץ את מחנות ההשמדה. הוא יצא מן הפגישה מדוכא וראה בה כישלון.

מלחמת ששת הימים, ביוגרפיה של אבא אבן, עמ' 321.

On the morning of May 17, graver contingencies came into view. The Egyptian press and radio announced that the commander of the UN Emergency Force, General Kikieh, had received a request from General Mohamed Fawzi to withdraw his troops from their positions. Within a few hours, U Thant had acceded.

U Thant was destroying...the most central "hopes and expectations" on which we had relied on withdrawing from Sinai in 1957....On February 25, 1957, I asked Secretary-General Hammark if I could assume that the task of UN Emergency Force in the Straits of Tiran would be "to prevent belligerency." He replied to me in writing; "With regard to the function of UNEF in the prevention of belligerency, the answer is affirmative....All of this came to my memory as I speculated with my colleagues on U Thant's reaction to the Egyptian request....At the very least, we had assumed in 1957 that a broad international consultation would be held in the event that a request for the removal of UNEF was made.

אחרי פרץ המלחמה

State Department announced: "Our position is neutral in thought, word and deed." [AP, June 5, 1967]

ערכ מלחמת ששת הימים

Johnson warned: "Israel will not be alone unless it decides to go alone" [Lyndon B. Johnson, The Vantage Point: Perspectives of the Presidency 1963-1969, p. 293]

החדש אשר נהפך ליגון וצרה, ביום מתן דת סברתי להתאשרה, וביום נתינתה כמו כן אז חזרה, עלתה

לה למרום למקום מדורה

שמות י"ט/ז-ח-ז-ח-ז יהי ביום השלישי בהית הבקר, יהי קלת ובנקים וען כבד על-הקר... וקר סיני, עשן כלל, מפני אשר יבד עליו יהוה, ב'אש.

מדרש תנחומא [יחזק, יכ]. "מפני אשר ירד עליו ה' באש" - מביד שהתורה כולה אש, מאש נתנה וכאש נמשלה; מה דרכה של אש שאם קרב אדם אצלה נכוה, ריחק ממנה צנו. כך אין לו לאדם אלא להתחמם כנגד אורן של חכמים.

אסתר פרבשטיין [בכסתר המודנה] - "אחת התחושות הקשות הייתה זימון המקרים כהביע יהודים לאשוויץ **דווקא בחב השבועות או בקרבנות**. המועד שבו ניתנה תורה, ועם ישראל הכך לעם סגולה הכך באופן אכסורדי למועד שבו הושפלו עד עפר, ואי אפשר היה להתעלם מהסמליות הנוראה הזו".

שו"ת מקדשי השם [הרב צבי הירש מייזליש] - "ובעמדי באשוויץ סמוך לבית המוקד, עלה אז ברעיוני לפרש בזה הפסוק "כי מי כל בשר אשר שמע קול אלוקים חיים מדבר מתוך האש כמונו ויחי"... ומפרש מה הוא הקול, אלוקים חיים, שהאלוקים הוא חי - והקול הזה היה נשמע שהיה מדבר מתוך האש, היינו שאף כעת שהיה בתוך האש, היה נשמע ממנו שמדבר 'אלוקים חיים', כמו ששמענו מהם באשוויץ, 'קול אלוקים חיים מדבר מתוך האש כמונו - ויחי', וזה הוא חיות אמיתית, שאף כהיותם בתוך האש הם דבוקים באלוקים חיים" - "בראשית" - בריית-אש.

אלי יזל, "כל הנחלים" - אני רואה אותנו עכשיו, נושאים שקי מלט או אבנים גדולות, דוחפים מריצות מלאות חול או טיט, וכל אותו זמן לומדים הלכה מהמשנה או דף גמרא. חברי ידע הכול בעל פה.

אסתר פרבשטיין [סיום ספר "בסתר המדרגה"] בשם **שמחה בונים אונסדורפר** - עדיין בהיותי בבוכנוואלד, זכיתי למנה הראשונה של מזון רוחני, כאשר ימים מספר לפני ששבנו לצ'כסלובקיה, פשטה השמועה כמחנה שרכ יהודי אמריקאי יחגוג עמנו הערב את חג השבועות, יום מתן תורתנו. את הלוח שלי איכדתי במצעד המוות... ולכן היוותה שמועה זו הפתעה כשבילי, היא ברמה לי להתרגשות אך גם לשכרון לכ. עוד בהיותי ילד קטן ציפיתי ככיליון עיניים לחג השבועות ושמחתי לקראתו כפרט **בימי המלחמה**. עתה הייתי מודאג ומוטרד כיצד יצליחו כל החולים והחלשים לבוא לתפילת החג? איך יוכלו עכשיו, לאחר מאורעות טרגיים כאלה, לאסוף את כוחותיהם הפיזיים והרוחניים ולשמוח כחג מתן תורתנו **שבְּעִבְרָה** נשכך דם כמים? אך עתה נוכחתי לדעת שכשם שאין ביכולתנו להעריך כוחות פיזיים ואמצעים גשמיים, על אחת כמה וכמה אי אפשר להעריך כמה כוחות טמונים בנשמות טהורות של יהודים מעונים ושבורים. כאותו ערב הייתה בבוכנוואלד הפגנה אדירה של אמונה ובטחון בה', אלפי יהודים נדחפו להיכל בו נערכה תפילת החג... כולם, חלשים ותשושים, זקנים וישישים, הגיעו כשארית כוחותיהם, בתמצית דמם, להוכיח לעצמם ולכל העולם שחיינו מסורים כידיו של מי שאמר "זהיה העולם" לתורתו ואמונתו. ובשעה שנגש הרכ שכטר לעמוד התפילה כשליח צבור, קבלו עליהם מחדש כל היהודים, בפנים ובחוץ, את התורה מחדש, אותה תורה שהיטלר ועושי רצונו רצו להשמידה ולהכחידה מן העולם".